

Predica Preotului Vasile Barsan
Duminica Vamesului si Fariseului, Feb 20, 2005

In numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh.

Tot cel ce se inalta pe sine se va smeri si cel ce se smereste pe sine se va inalta (Luca, Cap.18, vers 14)

Iubiti credinciosi, incepand cu ziua de astazi, cu duminica de astazi, la strana se foloseste Cartea Triodului, care este strabatuta de virtutea smereniei. De acum si pana la Sfintele Pasti se foloseste aceasta carte, mai mult, se si numeste perioada Triodului, iar in ea gasim invatatura smereniei, care ne inalta la Dumnezeu.

Mantuitarul aseaza in fata ochilor nostri sufletesti, astazi, doua table – una cu virtutea smereniei care inalta si alta cu trufia, care coboara. Se istoriseste un crampei din viata a doi oameni care au venit sa se roage. Unul era fariseu si altul vames. Fariseul era un bun cunoscator al Legii Vechiului Testament, citea zilnic din cartile profetilor, se ruga zilnic la colt de strada sa fie vazut de lume, daruia zeciuiala din toate cate castiga. El era privit de lume ca un sfant, nimeni n-ar fi indraznit sa puna la indoiala ca rugaciunea lui nu va fi primita de Dumnezeu. El se aprecia ca fiind un om sfant si cei din jur priveau la el cu admiratie. Insa socotelile la Dumnezeu nu au fost facute ca la oameni.

Fariseul cand a venit la templu a inceput sa se roage zicand: “Dumnezeule Iti multumesc” si daca ar fi ramas la doar atata rugaciune, poate ca rugaciunea lui ar fi fost primita de bunul Dumnezeu. Un inceput admirabil de rugaciune, dar o continuare deplasata, pentru ca el a continuat spunand: “Dumnezeule Iti multumesc ca nu sunt ca ceilalti oameni”

Si cum sunt ceilalti oameni dupa parerea lui? Toti sunt hrapareti, desfranati, toti sunt niste oameni de nimic. Numai el se considera ca este intruchiparea virtutii, numai el poate sta in fata lui Dumnezeu.

Sfanta Evanghelie ne spune ca statea drept atunci cand a intrat in templu. N-a inteles ca intrand in casa lui Dumnezeu trebuie sa fie smerit, sa-si aplece capul, sa-si plece genunchiul si sa-si recunoasca pacatele in fata lui Dumnezeu, sa-si recunoasca micimea in fata maretiei lui Dumnezeu.

El nu-si recunoaste aceste pacate si se lauda cu niste virtuti personale, inchipuie. El nu se roaga pentru sine si nici pentru ai sai ci a venit la Templu ca sa-i barfeasca pe altii, sa spuna despre ei ca sunt hrapareti, ca sunt desfranati. El nu intelege ca sa se roage lui Dumnezeu ci intelege ca sa-i atraga oarecum atentia ca sa aiba grija cu o asemena minune de om, cum el se considera a fi.

Undeva, aproape de intratea in Templu statea un vames cu capul plecat, in genunchi, care isi batea pieptul si striga: “Dumnezeule milostiv fii mie pacatosul.” Prin vorbele acestea el isi recunostea pacatele, isi recunostea faradelegile facute in fata lui Dumnezeu si in fata oamenilor si cerea iertare pentru sine.

Deoparte, tabla cu legea trufiei care coboara, de cealalta parte tabla smereniei care inalta. Mantuitarul ne spune in final ca “mai indreptat s-a intors la casa lui vamesul, decat acela-fariseul”.

Iubiti credinciosi, si noi traим in lume si vedem oameni care prin purtarea lor, prin felul lor de a fi sfideaza si dispretuiesc pe semenii lor. Dar toti orgoliosii, trufasii isi vor primi rasplata la vremea lor. Pentru ca ne spune intelepciunea Sfantului Isus Sirah, ca inceputul caderii, inceputul pacatului, este trufia. Sa avem grija ca prin tinuta noastra, prin purtarea noastra sa

nu disprețuim pe semenii noștri, să avem grijă să nu ne asemănăm fariseului din Evanghelia de astăzi, ci mai degrabă să ne asemănăm în purtarea noastră vamesului care a cerut iertare de la Dumnezeu.

Vedem că toate spicele cu boabe pline stau plecate cu varful în jos și toate spicele cu boabe seci stau cu varful în sus. Pomii încarcăți de roade își apleacă crengile lor spre pământ și pomii cu crengi fără de roade stau cu ele în sus. Să avem grijă să apreciem purtarea noastră pentru că întotdeauna oamenii modesti, oamenii smeriți, sunt plăcuți înaintea lui Dumnezeu și în fața oamenilor, pe când oamenii trufași, disprețuitori, mandrii, sunt neplăcuți atât în fața lui Dumnezeu, cât și a oamenilor.

Să avem grijă, iubiti credincioși, că prin purtarea noastră, prin rugăciunile noastre, să ne curățăm sufletele de acest păcat urât – păcatul trufiei, și să-l împodobim cu virtutea smereniei spre mântuirea sufletelor noastre. Amin

Marire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.